

Anketa pro přílohu v Katolickém týdeníku č. 35 – kompletní znění

Otázky:

1. Co si vybavíte pod pojmem trmický kostel Narození Panny Marie? Jaký k němu máte vztah?
2. Jaké Vaše osobní vzpomínky se ke kostelu vážou?
3. Je podle Vašeho názoru důležité, aby byl trmický kostel Narození Panny Marie zachován ke svým dosavadním účelům? Pokud ano, proč?
4. Jak hodnotíte skutečnost, že v Trmicích bylo založeno Občanské sdružení pro záchranu kostela a fary v Trmicích – „Fiat voluntas tua“?

PaedDr. Anna Rauerová
obyvatelka Řehlovic

1. Nejsem občanka Trmic. Bydlím po celý život v 6 km vzdálené vesnici, kde máme místní kostel Nejsvětější Trojice a od dob protireformace až do roku 1946 jsme mívali stálého místního faráře. Trmický kostel začal pro mne být důležitý až v době, kdy jsem jako žákyně 2. stupně základní školy začala v letech 1947 - 1951 do Trmic denně dojíždět. Výuka náboženství i prezenze žáků při hodinách bývaly tehdy ještě samozřejmou součástí školního rozvrhu.
2. Nejsilnější vzpomínkou z těchto let zůstává katechetkou řízená systematická příprava celé třídy na svátost biřmování. Tu nám v trmickém kostele udělil tenkrát ještě neinternovaný pražský arcibiskup Josef Beran. S tehdejším administrátorem trmické farnosti P. Františkem Ulrichem se arcibiskup Beran osobně poznal a spřátelil v koncentračním táboru v Dachau. Zřejmě proto si v pohnuté poúnorové době pan arcibiskup i pro biřmování v Trmicích vyhradil čas. Biřmovanců bylo asi padesát. V trmickém kostele jsem tehdy silně pocítila radost z účasti na velikém společenství, a proto se mi tento kostel stal prostorem velice milým.
3. Bylo by velikou a nenahraditelnou ztrátou, kdyby tato historická budova poutního kostela měla v budoucnu sloužit jiným neduchovním účelům.
4. S trmickými farníky sdílím obavy o budoucnost kostela a podporuji snahy občanského sdružení o jeho záchranu.

P. RNDr. Jan Rajlich, OP
někdejší duchovní správce v Trmicích

1. Malý hezký kostel uprostřed Trmic, má pěknou věž. Kostel je duchovní centrum obce. Bylo to místo pravidelného setkání s místní skupinou věřících.
2. Sloužil jsem v něm šest a půl roku mše svaté, připravil i jedny biřmovance.
3. Jde o místo uctívání Boha a symbol víry v Trmicích.
4. Přeji mu hodně Božího požehnání.

Mgr. Jindřiška Waňková
učitelka ZŠ Trmice

1. Místo, které mi přivolává vzpomínky na dobu čerstvě po mé konverzi. Místo milého společenství lidí. Místo, které by mělo zůstat na očích místním lidem a sloužit dál svému účelu.
2. Ty nejhlubší – chvíle hluboké modlitby čerstvé konvertitky, chvíle milého přijetí farností, nalezených přátelství, chvíle vzácného vedení trmických kněží a nejvíce pak přijetí svátosti křtu a svátosti manželství.
3. Působím jako učitelka na základní škole v Trmicích a často tak vidím tápaní dětí při chápání duchovního a kulturního dědictví našeho národa. O co těžší pak bude vysvětlování, bude-li z kostela třeba hospoda.
4. Vážím si všech, kteří obětují něco ze sebe pro záchranu kostela. Jednodušší by bylo vzdát to a pak plakat nad rozlitym mlékem, stěžovat si a házet vinu, kam jen to jde. Vrhout se do takového boje vyžaduje hodně odvahy a víry.

Karel Hainz
zastupitel města Trmice

1. Pro mne je neodmyslitelnou dominantou města, ve kterém žiji a ačkoliv jsem ateista, je pro mne každý fungující křesťanský kostel součástí našich tradic, chovám k nim jakousi posvátnou úctu a nedovedu si představit, že by sloužil k jiným účelům.
2. Pro mne osobně je spojen s emotivními zážitky, které mi v posledních letech předkládají někteří farníci v souvislosti se svou prací s dětmi a jejich vystoupeními v předvánočním období, které se v tomto kostele konají.
3. Jako aktivní komunální politik samozřejmě vím, že pro Trmice má tento kostel nenahraditelnou funkci. V obci žije velká komunita věřících, pro které – ač nejsou pravidelnými praktikujícími věřícími – je výkon některých důležitých životních kroků úzce spojen s tímto kostelem. Mám na mysli zejména křesťanské svatby a pohřby, které bez fungujícího kostela postrádají z velké části svůj smysl. Dále pak je pro nás neodmyslitelné jeho fungování v období hlavních křesťanských svátků, kdy je toto místo cílem mnoha z nás, byť nejsme věřícími v pravém slova smyslu.
4. Považuji to za příkladný postoj některých farníků a jejich příznivců v době, kdy je ohrožena podstata fungování našeho trmického kostela. Zároveň bych uvítal stejný příkladný postoj od oficiálních struktur katolické církve, v jejichž majetkové správě se tento majetek nacházel před vyhlášením konkursního řízení. Jsem aktivním příznivcem tohoto občanského sdružení.

Mgr. Ludmila Macháčková
učitelka ZŠ Trmice, t.č. na mateřské dovolené

1. Pro celou naši rodinu je trmický kostel Narození Panny Marie důležitým místem. Moc se mi líbí pohled na něj od fary, ze Slepé uličky - novorenesanční stavba s vysokou špičatou věží a za ní dva vysokánské komíny trmické teplárny. Vždycky jsem vnímala to prolnutí všednosti a šedivosti s tajemstvím a hloubkou.
2. S kostelem v Trmicích jsem byla spjatá od svých dvanácti let, kdy se znovu otevřel po náročné a důkladné opravě. A pokud mám mluvit o vzpomínkách spojených s kostelem, je jich mnoho a zrcadlí se v nich především období mého dospívání a mládí. Právě trmický kostel byl tím kostelem, v jehož prostorách mi ve třinácti letech pozvolna došlo, že na bohoslužbu nechodím kvůli zpívání na kůru a kvůli rodičům. To je pro mne vzpomínka dost závažná. Další dvě jsou závažné méně, ale jsou mi také velmi milé. Pod věží trmického kostela jsem se o pár let později válela smíchy, když kbelík, z něhož jsem před okamžikem vysypala do kolečka holubí trus, nezvládla nahoře na balkóně u kladky chytit štafeta, on s třísknutím přistál dole na náměstí a tvarem se hodně přiblížil uhláku. Jadrný komentář úctyhodného pana kostelníka mi ještě dnes zní při vzpomínce v uších, ale přepisovat na papír ho raději nebudu. Tehdy konaný úklid kostelní věže by vydal na několik stránek vzpomínek, ale přesunu se do dne svých osmnáctých narozenin a do prostoru kostelní půdy. Ten den bylo Velikonoční pondělí a my jsme se s dámami usnesly, že lidové zvyky Velikonočního pondělí se nás letos opět týkat nebudou, z kůru zmizíme na kostelní půdu. Velmi statečně jsem tehdy bránila ty staré masivní dveře na půdu, z nichž uprostřed trčel pořádný hřebík. Poté, co je pánové vysadili z pantů, zůstala jsem viset na tom hřebíku za bundu a lidové zvyky Velikonočního pondělí se nás opět velmi silně a osobně dotkly. Mě ale opravdu minimálně - poté, co jsem měla chvíli na hřbetě dveře se všemi těmi natěšenými koledníky a ještě navíc mě mezi lopatky dloubal ten hřebík, bylo pro mě šlehání pomlázkou naprosto zanedbatelným příkořím. Podobně to asi hodnotila i má zánovní bunda. S trmickým kostelem mě a mého muže Pavla spojují také vzpomínky na naši svatbu, čas šel dál a v prostředí trmické farnosti byly křtem do církve přijímány naše děti – Šimon, Matouš a Jakub. Naše další cesty nás zavedly jinam, ale Trmice pro nás zůstaly místem setkání s Bohem i s lidmi, se kterými nás spojují společné zážitky a spousta milých vzpomínek.
3. Pokud trmický kostel nezůstane zachován svému účelu, těžko si představuji lepší účel, kterému by mohl v Trmicích sloužit. Domnívám se, že Trmicím by kostel měl zůstat v povědomí jako místo, do kterého sice většina obyvatel vstoupí zřídka, ale které tu stále je – otevřené, reprezentující kulturní a historický vývoj města a někoho třeba i trochu zneklidňující.
4. Situace, ve které se trmická farnost ocitla, je pro mě bolestnou zkušeností a byla bych ráda, kdyby se alespoň postupem času podařilo důvěryhodně osvětlit její příčiny. Momentálně je jisté a jasné, že je trmický kostel nabízen k prodeji. Trmičtí farníci této hrozbě čelí modlitbou a někteří vlastní angažovaností v občanském sdružení. Jsem ráda, že občanské sdružení pro záchranu kostela v Trmicích vzniklo, dále už: Fiat voluntas tua.

Oto Neubauer
bývalý starosta města Trmice a bývalý senátor

1. Kostel patří nerozlučně k 300 leté historii města Trmice, byly tam křtěné moje děti a vnuci, k historii našeho města patří též nerozlučně období, kdy zde působil Mons. Karel Otčenášek, kostel patří všem občanům Trmic, věřícím i ostatním.
2. K mým nejsilnějším zážitkům patří okamžik, kdy v kostele zaplněném do posledního místa vyhlásil Mons. Karel Otčenášek spolu s ředitelem Ústeckého archivu panem Vladimírem Kaisrem a zástupci Okresního úřadu Ústí nad Labem v roce 1996 Trmice opět městem.
3. Zachovat kostel k dosavadním účelům považuji za povinnost státu i církve. Kostely se s oblibou rušili za minulého režimu.
4. Založení Občanského sdružení bylo v současné složité situaci jednoznačně nutné. Je třeba získat za členy sdružení i bývalé občany Trmic, žijící v ČR i v zahraničí. Rád se budu v této věci osobně angažovat.

P. Pavel Mayer, OP
někdejší duchovní správce v Trmicích

1. Kostel Narození Panny Marie je krásnou dominantou Trmic. Je nejen architektonickým středem města, ale i centrem duchovním. Mám k tomuto kostelu blízký vztah, neboť právě v něm jsem slavil mše svaté v prvních měsících svého kněžství.
2. Je to především živé společenství věřících, živá farnost. Dále krásné poutní triduum před svátkem Narození Panny Marie. A pak ještě zpívané Anděl Páně po nedělní mši svaté.
3. Samozřejmě, ano. Jde především o význam duchovní, tj. modlitby věřících a slavení svátostí jsou zdrojem požehnání pro celé město. Pak obecně platí, že stavby a věci by měly sloužit účelům, pro které byly vybudovány. Konečně sekularizace prostoru kostela by právem budila podiv a pohoršení u návštěvníků Trmic.
4. Je to velice dobrý počin, svědčící o vitalitě trmické farnosti. Přeji tomuto sdružení dosažení vytčeného cíle a pamatuji v modlitbách.

PhDr. Vít Honys

1. S ohledem na svou profesi si samozřejmě vybavím souvislosti historické – s kostelem je spojena řada cenných historických údajů dochovaných např. v kostelních účtech příslušných archivních fondů včetně např. pozoruhodného textu instrukce pro chrámového varhaníka

z roku 1675. Potom jeho architekturu, hodnotné vybavení a samozřejmě skutečnost, že od doby pozdního baroka je i mariánským poutním kostelem (v této souvislosti není náhodou, že architekturu hlavního oltáře vyhotovil truhlář – laik Tovaryšstva Ježíšova z nedalekého mariánského poutního místa Bohosudov a jeho polychromii malíř Wentzeli z Duchcova, města s vazbou k tomuto poutnímu místu). Pro nejmladší období pak působení pana biskupa Otčenáška.

2. Pocházím z Teplic, takže do trmického kostela jsem zavítal – pokud si vzpomínám – asi poprvé v dobách svých varhanických počátků s dnes již léta zesnulým P. Mackem v 80. letech 20. století, tehdy jsem zde poznal pana biskupa Otčenáška. Po víceletém jihočeském intermezzu až v posledních letech. Nikdy by mne nenapadlo, že se dočkám toho, že právě této farnosti a kostelům v Trmicích a Roudníkách půjde o existenci...
3. Severní Čechy a oblast Podkrušnohoří byly v důsledku rozsáhlé devastace kulturní krajiny i proměn osídlení 20. století připraveny o řadu svědků přirozené historické kontinuity. Jak jsem již naznačil, jedním z fenoménů zdejšího regionu od doby pobělohorské byla hustá síť především mariánských poutních míst a s nimi souvisejících poutních tras. Tento fenomén je inspirativní aktuální i pro dnešní dobu „relativizace hodnot“ v procesu nelézání ztracené historické paměti a kulturních i ideových vazeb. Do tohoto dnes již neúplného souboru patří samozřejmě i kostel Narození Panny Marie v Trmicích. Nelze již na pomezí devastace a ztrát 2. pol. 20. století připustit další desakralizaci takového poutního chrámu, stejně jako v případě ještě významnějšího mariánského poutního chrámu v Horním Jiřetíně u Litvínova není možno připustit ústupek zájmům uhelné těžby s následnou likvidací kostela – to by snad již bylo možno hovořit o skandálu mezinárodního dosahu ...Byl by to velmi nebezpečný precedens. V této souvislosti je bolestné také zjištění, jak málo je stávající památková legislativa na podobné situace, jako v Trmicích vybavena – prostě s něčím takovým, o čem bylo možno slyšet jen z dalekého zahraničí, se tu zatím nepočítalo...Bylo by žádoucí, aby zejména památky sakrálního obsahu se nemohly stát předmětem aukčního rozprodeje z důvodů insolvence, nedělám si však za stávajícího marasmu mnoho naděje, že se něco podobného legislativně prosadí.
4. Občanská sdružení v posledních letech vznikají v kraji velmi často právě za účelem záchrany opuštěných sakrálních staveb či jiných památek obdobného charakteru a v řadě případů představují za současných podmínek mnohdy jedinou naději na jejich záchranu. V řadě případů jsou jejich snažení, byť postupující po malých krůčcích, úspěšná. Že vzniklo podobné sdružení i ve prospěch záchrany trmického kostela a fary, považuji za naprosto logické a smysluplné.

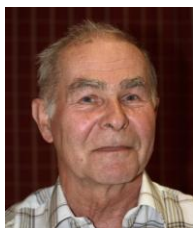

Mgr. Martin Cichý
obyvatel Trmic

1. Pod pojmem trmický kostel Narození Panny Marie se mi zejména vybaví jako krásné prostředí - interiér kostela, místo kde se udělují svátosti, místo které slouží jako spojnice mezi člověkem a Bohem. Vztah k božímu chrámu mám zejména proto, že jej vnímám jako

symbol víry v Ježíše Krista. Občas si zajdu do kostela vychutnat klidnou a tichou atmosféru a přítomnost Božího ducha.

2. Křest mého syna.
3. Ano. Kostel slouží zejména bohoslužebným účelům, které jsou důležité pro místní obyvatele. Kostel Narození Panny Marie je pro romskou komunitu také symbolem důležitých mezníků v životě člověka – křty, svatby a pohřby. Křest a pohřeb hraje v romské komunitě velmi důležitou roli. Křest a symbol kmotrovství je považován u Romů za nejsilnější ochranu před zlými silami. Pohřeb, je nutný z důvodu rozloučení se zemřelým – aby mohl být zesnulý přijat do Božích rukou a nebloudil po světě.
4. Velice kladně. Jsem rád, že obyvatelům města Trmice a okolních obcí není lhostejný osud kostela v Trmicích. Chtějí zachránit kostel, aby i nadále sloužil svým účelům, pro které je určen.

Jiří Žižka

v letech 1974 - 1989 vedl skupinu dobrovolníků, kteří opravovali trmický kostel

1. V roce 1969 jsem zde byl biřmován.
2. Moje vzpomínky, to je 17 let práce na opravách kostela, ve svém volnu po práci.
3. Slouží se v něm bohoslužby. K ničemu jinému není určen.
4. Založení občanského sdružení na záchranu trmického kostela hodnotím velmi kladně.